

HRVATSKI SABOR

KLASA · 021-12/15-18/109
URBROJ · 65-15-02

Zagreb, 20. ožujka 2015

50 -- VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

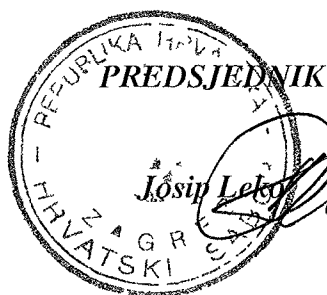
Primljeno		24-03-2015	
Klasifikacija i oznaka		Org. jed.	
021-12/15-01/103		J6301	
Ured, broj i broj		Pril.	Vrij.
65-15-01		4	—

10

VLADI REPUBLIKE HRVATSKE

*U prilogu upućujem zastupničko pitanje **Branka Hrga**, zastupnika u Hrvatskom saboru, postavljeno sukladno članku 140 Poslovnika Hrvatskoga sabora*

Molim odgovorite na postavljeno zastupničko pitanje, sukladno odredbi članka 142 stavka 1 Poslovnika Hrvatskoga sabora, u roku od 30 dana od dana kada je pitanje dostavljeno

HRVATSKI SABOR

Zastupnik Branko Hrg (HSS)

Zagreb, 19. ožujka 2015. godine

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Dostavljeno 20-03-2015	
Šifra, skraćena oznaka	Org. jcd
029-12/15-18/109	65
Uputni broj	Pril. Vrij.
6531-15-01	1pril -

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

Predmet: Zastupničko pitanje Vladi RH

Na temelju članka 140. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“ br. 81/13) upućujem slijedeće pitanje Vladi RH:

Kako građanin može ostvariti svoje pravo na isplatu rente koja mu pripada po sudskoj presudi ukoliko je poduzeće otišlo u stečaj?

Obrazloženje:

Pitanje postavljam jer mi se za pomoć obratio gospodin koji je bio zaposlenik TŽV „Gredelj“ d.o.o. 9,5 godina. 1996. godine je otišao na bolovanje zbog ozljede na radu zbog koje je i tužio istoimeno poduzeće. Sudska presuda je izrečena 2010. godine u njegovu korist te je dobio odštetu u iznosu od 329.000 kuna, koju mu je poduzeće mjesečno isplaćivalo u iznosu od 2.500,00 kuna. No, nakon što je poduzeće otišlo u stečaj, navedena renta se ne isplaćuje, a preostalo je za isplatiti još 163.000 kuna.

U prilogu dostavljam dokumentaciju koju mi je gospodin Petek dostavio.

Zastupnik:
Branko Hrg (HSS)

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj LXXIII - Pr-403/06

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu tog suda Nenad Miletić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Petak Tomislav iz Buševca, Sepska broj 8, zastupan po punomoćniku Boris Mazalin, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženog TŽV Gredelj d.o.o. iz Zagreba, Trnjanska cesta broj 1, zastupan po punomoćniku Karmelita Božić, dipl. pravnik, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 15. listopada 2010. godine u prisutnosti tužitelja osobno uz punomoćnika tužitelja te punomoćnika tuženoga, dana 11. studenoga 2010. godine

presudio je

Nalaže se tuženiku TŽV Gredelj d.o.o. iz Zagreba, Trnjanska cesta broj 1, plaćati tužitelju Petak Tomislavu iz Buševca, Sepska broj 8, mjesečnu rentu u neto iznosu od 2.458,78 kuna pa ubuduće s time da prva rata dospijeva 16. veljače 2005. godine s time da se svi dospjeli a neisplaćeni iznosi plate odjednom, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama po stopi za period do 31. prosinca 2007. godine utvrđenoj člankom 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a za period od 01. siječnja 2008. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5%-nih poena tekućom na svaki mjesečni iznos, najkasnije od svakog 16-og u mjesecu do isplate, kao i nadoknaditi mu prouzročeni parnični trošak u iznosu od 45.465,00 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na navedeni iznos po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5%-nih poena počev od 11. studenoga 2010. godine do isplate, a sve to u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Dana 02. veljače 2006. godine tužitelj je podnio tužbu protiv tuženoga u kojoj navodi kako je dana 12. studenoga 1996. godine tužitelj kao djelatnik u stalnom radnom odnosu kod tuženoga, na radnom mjestu KV soboslikara i ličioca, prilikom premještanja i nošenja punih kanti materijala osjetio jaku bol u kralježnici te je tom prilikom pretrpio povrede. Kod ovog suda vođen je postupak pod poslovnim brojem Pr- 3024/01 te je u istome provedeno medicinsko vještačenje. U istome su vještaci procijenili da je kod tužitelja, uslijed zadobivenih povreda, nastupilo smanjenje opće životne i radne sposobnosti u obimu od 15%. Zbog zadobivenih povreda kod tužitelja je nastala profesionalna nesposobnost za rad te mu je zbog istih pred Hrvatskim zavodom za mirovinsko osiguranje, rješenjem od 02. ožujka 2005. godine priznato pravo na invalidsku mirovinu u iznosu od 700,53 kune mjesečno umjesto koje

W2

mirovine se određuje najniža mirovina u iznosu od 1.041,22 kune. Tužitelj ističe kako je u mirovinu otišao nakon primitka Odluke o otkazu ugovora o radu iz osobno uvjetovanih razloga od 21. prosinca 2004. godine shodno kojoj mu je i isplaćena otpremnina u iznosu od 150.000,00 kuna. Odluka koju tuženi spominje, o stavljanju izvan snage odluke o otkazu datirana sa 02. veljače 2005. godine, tužitelju nikad nije dostavljena niti tužitelj o njoj ima saznanja.

Kako je tužitelj kao djelatnik tuženika na poslovima KV soboslikara i ličioca, primao plaću u mjesečnom iznosu od 3.500,00 kuna, a zbog zadobivene povrede sada prima invalidsku mirovinu u mjesečnom iznosu od 1.041,22 kune, to isti potražuje naknadu štete za rentu s osnova izgubljene zarade u neto iznosu od 2.458,78 kuna počev od 31. prosinca 2004. godine ubuduće. Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom, na ročištu održanom 15. listopada 2010. godine, tužitelj potražuje mjesečnu rentu u neto iznosu od 2.458,78 kuna počev od 31. prosinca 2004. godine pa nadalje s time da prva rata dospijeva 16. veljače 2005. godine a svaka iduća 16-og u mjesecu s time da mu se sve dospjele a neisplaćene rate isplate odjednom uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate tekuće od dospjeća svakog mjesečnog iznosa do isplate. Tužitelj predlaže prihvatiti tužbeni zahtjev uz nadoknadu parničnog troška uvećanog za pripadajuće zakonske zatezne kamate počev od presuđenja do isplate.

U odgovoru na tužbu i tijekom postupka tuženi ističe kako su točno navodi tužitelja da je isti 12. studenoga 1996. godine kao djelatnik tuženoga, na radnom mjestu KV soboslikara i ličioca prilikom premještanja i nošenja punih kanti materijala, osjetio jaku bol u kralježnici te je tom prilikom pretrpio povrede. Točno je i to da je zbog povreda koje je tužitelj pretrpio u opisanom štetnom događaju nastupilo smanjenje opće životne i radne sposobnosti kod tužitelja u obimu od 15%. Točno je da je kod tužitelja nastala profesionalna nesposobnost za rad te mu je zbog zadobivenih povreda pred HZMIO rješenjem priznato pravo na invalidsku mirovinu u iznosu od 1.041,22 kune. Priznaje i da je tužitelj kod tuženoga imao plaću u mjesečnom iznosu od 3.500,00 kuna. Tuženi spori osnov potraživanja. Ističe kako je tužitelj s tuženim zaključio Sporazum o prestanku ugovora o radu uz pripadajuću otpremninu. Tuženi navodi kako je nakon Sporazuma o prestanku ugovora o radu 21. prosinca 2004. godine donesena odluka o otkazu ugovora o radu, koja je 02. veljače 2005. godine stavljena izvan snage. Ističe kako kod tužitelja nije nastala opća nesposobnost za rad, stoga tužitelj može raditi na drugim poslovima kod tuženoga s obzirom na preostalu radnu sposobnost. Tužena ističe kako nije sporna visina tužbenog zahtjeva u iznosu od 2.458,78 kuna mjesečno niti tijekom zakonskih zateznih kamata. Tuženi predlaže tužbeni zahtjev odbiti. Trošak ne traži.

Tijekom dokaznog postupka sud je proveo dokaze uvidom spis ovog suda broj Pr-3024/01, Rješenje HZMO (list 16-17, 405-406 spisa), Sporazum o prestanku ugovora o radu (list 21 spisa), Odluku o otkazu ugovora o radu (list 387, 454 spisa), Izjavu (list 388, 453 spisa), Upute (list 389-390 spisa), Odluku o stavljanju izvan snage odluke o otkazu (list 394 spisa), Preslik dokumentacije (list 408-417 spisa), izvršen je uvid i Odluku o poticajnim mjerama (list 424-428 spisa), Odluku o poticajnim mjerama (list 429-434 spisa), Podatke o radnicima (list 438-440 spisa), Podaci o potrebnim sredstvima za isplatu poticajnih otpremnina (list 442-451 spisa), Odluku (list 452 spisa), Rješenje (list 458 spisa), obavijest o pravomoćnosti rješenja (list 459 spisa), Izjavu (list 460 spisa), izvršen je uvid u spis Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje broj In-37524 (list 44-63 spisa), provedeno je vještačenje po vještaku medicine rada Damir Vodopivec (list 66-67 spisa), dopunsko očitovanje vještaka Damir Vodopivec (list 72-73 spisa), dopunski nalaz i mišljenje vještaka medicine rada Damir Vodopivec (list 74-76 spisa), izvršen je uvid u personalni dosje tužitelja (list 81-152 spisa), izvršen je uvid u Pravilnik o radu tuženoga (list 153-162 spisa), Pravilnik o zaštiti na radu (list 163-169 spisa), izvršen je uvid u preslik zdravstvenog kartona (list 184-268, 278-363 spisa),

no

provedeno je psihijatrijsko vještačenje po vještaku Josip Daković (list 270-271 spisa).
proveden je dokaz vještačenjem po vještaku psihijatru Gordan Makarić (list 374-378 spisa),
proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Antun Tomrlin (list 420-421, 462 spisa).
Svi provedeni dokazi ocijenjeni su u smislu članka 8. Zakona o parničnom postupku
("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08 dalje u tekstu ZPP).

Nakon provedenog dokaznog postupka, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan.

Među strankama nije sporno da je tužitelj 12. studenoga 1996. godine kao djelatnik tuženoga, na radnom mjestu KV soboslikara i ličioca prilikom premještanja i nošenja punih kanti materijala, osjetio jaku bol u kralježnici te je tom prilikom pretrpio povrede. Nesporno je i to da je zbog povreda koje je tužitelj pretrpio u opisanom štetnom događaju nastupilo smanjenje opće životne i radne sposobnosti kod tužitelja u obimu od 15%. Nesporno je da je kod tužitelja nastala profesionalna nesposobnost za rad te mu je zbog zadobivenih povreda pred HZMIO rješenjem priznato pravo na invalidsku mirovinu u iznosu od 1.041,22 kune. Nesporno je i da je tužitelj kod tuženoga imao plaću u mjesečnom iznosu od 3.500,00 kuna. Nije sporna visina tužbenog zahtjeva u iznosu od 2.458,78 kuna mjesečno niti tijekom zakonskih zateznih kamata. Sporan je osnov potraživanja.

Uvidom u spis ovog suda broj Pr-3024/01, sud je utvrdio kako je spor vođen između tužitelja i tuženoga radi naknade štete zbog ozljede na radu koju je pretrpio tužitelj. Pravomoćnom presudom od 01. srpnja 2004. godine, tuženiku je naloženo tužitelju isplatiti iznos od 32.937,56 kuna na ime naknade štete. Iz obrazloženja presude je razvidno kako je tužitelj suodgovoran za nastanak štete u omjeru od 20%. Utvrđeno je da je tužitelj pretrpio duševne boli zbog smanjenja životne i radne sposobnosti u omjeru od 15%.

Uvidom u Rješenje HZMO (list 16-17, 405-406 spisa), sud je utvrdio kako je HZMO dana 02. ožujka 2005. godine donio rješenje kojim se utvrđuje da je kod tužitelja, zbog bolesti nastala profesionalna nesposobnost za rad te mu se priznaje od 31. prosinca 2004. godine pravo na invalidsku mirovinu u iznosu od 700,53 kune. Umjesto tog iznosa određuje se najniža mirovina u iznosu od 1.041,22 kune.

Uvidom u Sporazum o prestanku ugovora o radu (list 21 spisa), sud je utvrdio kako su tužitelj i tuženi dana 14. prosinca 2004. godine sklopili sporazum o prestanku ugovora o radu. Ugovor o radu između stranaka prestaje 30. prosinca 2004. godine uz pripadajuću otpremninu prema članku 5. Odluke. Tužitelj se obvezao obavljati poslove prema zaključenom ugovoru o radu do dana prestanka ugovora o radu, dakle do 30. prosinca 2004. godine.

Uvidom u Odluku o otkazu ugovora o radu (list 387, 454 spisa), sud je utvrdio kako je tuženi dana 21. prosinca 2004. godine donio odluku o otkazu ugovora o radu iz osobno uvjetovanih razloga. Tužitelju je otkazan ugovor o radu jer nije u mogućnosti uredno izvršavati svoje obveze iz radnog odnosa zbog određenih trajnih osobina i sposobnosti (osobno uvjetovani otkaz). Tužitelju radni odnos prestaje istekom otkaznog roka od 4 mjeseca računajući od dana dostave navedene odluke tužitelju. Tužitelju pripada pravo na otpremninu u iznosu utvrđenom u Odluci o poticajnim mjerama za rješavanje viška radnika u 2004. godini.

Uvidom u Izjavu (list 388, 453 spisa), sud je utvrdio kako je tužitelj dana 27. prosinca 2004. godine potpisao izjavu u svezi Odluke o otkazu ugovora o radu iz osobno uvjetovanih razloga koju je primio 24. prosinca 2004. godine. Naveo je kako nije u mogućnosti nastaviti raditi na

radnom mjestu na koje je raspoređen. Odriče se prava na otkazni rok. Izjavljuje kako se neće žaliti na Odluku o otkazu ugovora o radu iz osobno uvjetovanih razloga od 21. prosinca 2004. godine te želi da mu se radni odnos prekinе dana 30. prosinca 2004. godine.

Uvidom u Upute (list 389-390 spisa), sud je utvrdio kakve su bile upute radnicima kojima je radni odnos prestao iz osobno uvjetovanih razloga. Radi se o uputama kojima se radnici obavještavaju kako se prijaviti za zdravstveno osiguranje nakon prestanka radnog odnosa, kako se vrši prijava nadležnom Hrvatskom zavodu za zapošljavanje, kako se vrši prijava za produženo osiguranje te kako se ostvaruje pravo na invalidsku mirovinu u povećanom iznosu

Uvidom u Odluku (list 394 spisa), sud je utvrdio kako je tuženi dostavio u spis Odluku koja datira sa 02. veljače 2005. godine. Radi se o odluci kojom se stavlja izvan snage odluka o otkazu ugovora o radu iz osobno uvjetovanih razloga od 21. prosinca 2004. godine. Potrebno je naglasiti kako je navedena odluka donesena nakon što je tužitelju prestao ugovor o radu temeljem odluke o otkazu ugovora o radu iz osobno uvjetovanih razloga od 21. prosinca 2004. godine. Potrebno je napomenuti kako je sporna odluka prvi puta dostavljena u spis uz podnesak tuženoga od 30. travnja 2010. godine, a tužitelju ju je zaprimio 10. svibnja 2010. godine (dostavnica prileži listu 397 spisa). Potrebno je napomenuti kako je radni odnos tužitelja prestao temeljem odluke o otkazu ugovora o radu od 21. prosinca 2004. godine. Ta odluka je postala pravomoćna 30. prosinca 2004. godine obzirom da je tužitelj potpisao izjavu (list 453 spisa) kojom se odriče prava na otkazni rok i navodi kako se neće žaliti na odluku o otkazu ugovora o radu. Dakle, s danom 30. prosinca 2004. godine, tužitelju je pravomoćno prestao radni odnos kod tuženika. Nakon pravomoćnog prestanka radnog odnosa tužitelja i tuženoga, sve odluke tuženoga koje bi bile donesene nakon te pravomoćnosti bez ikakvog su pravnog učinka. Slijedom navedenoga, Odluka tuženoga (list 394 spisa), a koja je datirana sa 02. veljače 2005. godine, bez pravnog učinka je na radni odnos tužitelja i tuženoga koji je pravomoćno prestao 30. prosinca 2004. godine.

Uvidom u Preslik dokumentacije (list 408-417 spisa), sud je utvrdio kako je HZMO donio odluku o prijavi prestanka osiguranja za tužitelja kod HZMO-a. Razlog prestanka je otkaz ugovora o radu iz osobno uvjetovanih razloga. Datum prestanka svojstva osiguranika jest 30. prosinca 2004. godine. Sa istim datumom tužitelj je objavljen i kod HZZO-a. Nadalje je sud utvrdio kako je tužitelj od 10. siječnja 2003. godine do 30. prosinca 2004. godine dobivao naknadu plaće obzirom je isti bio na bolovanju. U presliku dokumentacije je i preslik radne knjižice tužitelja. Iz iste je sud utvrdio kako je tužitelju prestao radni odnos kod tuženoga 30. prosinca 2004. godine.

Uvidom u Odluku o poticajnim mjerama (list 424-428 spisa), sud je utvrdio kako je Uprava tvrtke HŽ Hrvatske željenice d.o.o. dana 24. studenoga 1997. godine donijela odluku o poticajnim mjerama za rješavanje viška radnika u 2004. godini. Odluka je donesena u skladu sa projektom modernizacije restrukturiranja tuženoga. Istom je reguliran iznos poticajne otpremnine za radnike i radnice. Definirana je visina otpremnine kod radnika kod kojih postoji profesionalna nesposobnost za rad, neposredna opasnost od nastanka invalidnosti ili gubitak zdravstvene sposobnosti.

Uvidom u Odluku o poticajnim mjerama (list 429-434 spisa), sud je utvrdio kako je dana 20. listopada 2004. godine tuženi donio odluku o poticajnim mjerama za rješavanje viška radnika u 2004. godini. Poticajnu mjeru za radnike koji ispunjavaju uvjete za starosnu ili prijevremenu mirovinu čini program dokupa mirovine i poticajne otpremnine.

HFO

Uvidom u podatke o radnicima (list 438-440 spisa), sud je utvrdio koji su radnici prijavljeni za isplatu poticajne mjere u 2004. godini. Pod brojem 47 naveden je i tužitelj.

Uvidom u podatke o potrebnim sredstvima za isplatu poticajnih otpremnina (list 442-451 spisa), sud je utvrdio koliko iznose potrebna sredstva za isplatu poslovno uvjetovanog otkaza te poticajnih otpremnina i otpremnina za sporazumni raskid ugovora o radu.

Uvidom u Odluku (list 452 spisa), sud je utvrdio kako je HŽ Hrvatske željeznice d.o.o. dana 28. rujna 2004. godine donijela odluku kojom utvrđuje da će se sredstva za poticajne otpremnine za sporazumni prestanak radnog odnosa za radnike izdvojenih društava HŽ-a kojima je HŽ jedini osnivač odobravati društvima kao oblik zbrinjavanja viška radnika.

Uvidom u Rješenje (list 458 spisa), sud je utvrdio kako je HZMO dana 27. prosinca 2004. godine donijelo rješenje kojim se tužitelju priznaje pravo na invalidsku mirovinu u iznosu od 291,86 kuna počevši od 09. studenoga 2004. godine. Ističe se kako je kod tužitelja zbog bolesti nastala profesionalna nesposobnost za rad. Ovo rješenje postalo je pravomoćno 10. veljače 2005. godine (list 459 spisa).

Uvidom u Izjavu (list 460 spisa), sud je utvrdio kako je dana 27. listopada 2004. godine tužitelj potpisao izjavu kojom izjavljuje da je suglasan da mu sporazumno prestane radni odnos sukladno odredbama Odluke o poticajnim mjerama za rješavanje viška radnika u 2004. godini koju je donijela Uprava tuženoga dana 20. listopada 2004. godine uz pripadajuću otpremninu. Suglasan je da mu radni odnos prestane 30. prosinca 2004. godine.

Uvidom u spis Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje broj In-37524 (list 44-63 spisa), sud je utvrdio kako je HZMO dana 02. ožujka 2005. godine donio rješenje kojim se tužitelju priznaje pravo na invalidsku mirovinu te ističe kako je kod tužitelja zbog bolesti nastala profesionalna nesposobnost za rad. Nadalje, HZMO je dana 13. ožujka 2007. godine donio rješenje kojim se tužitelju priznaje i dalje zbog profesionalne nesposobnosti za rad pravo na invalidsku mirovinu.

Iz iskaza svjedoka Antun Tomrlin (list 420-421, 462 spisa), sud je utvrdio kako je isti zaposlen kod tuženika na radnom mjestu šefa službe za ljudske resurse. Isti navodi kako je upoznat sa činjenicom da je tužitelju redovito otkazan ugovor o radu iz osobno uvjetovanih razloga 21. prosinca 2004. godine. Navodi kako je upoznat sa činjenicom da je u tom trenutku već bio potpisan sporazum o prestanku ugovora o radu između tužitelja i tuženoga 14. prosinca 2004. godine. Navodi kako je upoznat sa činjenicom da je člankom 1. Sporazuma o prestanku ugovora o radu utvrđeno da tužitelju radni odnos prestaje 30. prosinca 2004. godine uz pripadajuću otpremninu. Navodi kako je tužitelj objavljen iz radnog odnosa temeljem odluke o otkazu ugovora o radu. Razlog tuženika za donošenjem odluke o otkazu ugovora o radu je bio taj da tužitelj sa još jednom kategorijom radnika ostvari kod Hrvatskog zavoda za zapošljavanje naknadu obzirom da bi mu radni odnos prestao otkazom, a ne sporazumom sa poslodavcem. Odluka o otkazu ugovora o radu je dostavljena tužitelju te je isti nije pobijao. Na iskaz svjedoka stranke nisu stavljale primjedbe. Svjedok je iskazivao logično i životno uvjerljivo. Svjedok je iskreno pojasnio da je svjestan činjenice da je tuženi donio odluku o otkazu ugovora o radu za vrijeme dok je radni odnos između tužitelja i tuženoga još trajao. Iskreno je rekao i da je tužitelju radni odnos kod tuženoga prestao temeljem Odluke o otkazu ugovora o radu a ne temeljem Sporazuma o prestanku ugovora o radu. Iskaz svjedoka apsolutno ima uporišta u pisanoj dokumentaciji koja prileži spisu i kao takav ga sud prihvaća u cijelosti kao istinit.

h¹

Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Damir Vodopivec (list 66-67 spisa), sud je utvrdio kako je tužitelj radeći kod tuženika 12. siječnja 1996. godine povrijedio kralježnicu prigodom čega je došlo do iskliznuća diska i zbog čega tužitelj u životu i radu mora ulagati pojačane napore od 15%. 09. studenoga 2004. godine utvrđena mu je profesionalna nesposobnost za rad uz kontraindikacije rada na visini, dizanja i nošenja težih tereta. Iako se u tom razdoblju čitav niz godina nalazio na bolovanju te iako su kontraindikacije u sklopu profesionalne nesposobnosti za rad prvenstveno odnose na povredu na radu (dizanje i nošenje težih tereta) iz dokumentacije proizlazi da su od odlučnog značaja za ocjenu o njegovoj profesionalnoj nesposobnosti za rad bile njegove psihičke bolesti. Naime, kod tužitelja je već za služenja vojnog roka 1996. godine dijagnosticirana psihička bolest a od 2002. godine se intenzivni psihijatrijski liječi. O težini stanja tužitelja svjedoči i podatak da se tada dijagnosticirana depresija ni uz primjenu psihofarmaka nije poboljšavala te da mu je zbog toga preporučeno bolničko liječenje kao i podatak da mu je u kolovozu 2004. godine utvrđena i granična struktura osobnosti te emocionalna nestabilnost. Vještak naglašava kako su u trenutku vještačenja tužiteljeve radne sposobnosti od strane stručnog povjerenstva za reviziju 23. studenoga 2004. godine uočene i psihotične reakcije i znaci psihosomatike koji su bili sastavni dio depresije te da su glavna obilježja njegovog psihičkog stanja bila stalna regresija, sklonost izolaciji, autoagresija, projekcija konflikta na okolinu i tjelesne funkcije. Obzirom na navedeno, činjenicu da zbog težine njegovog stanja nije bilo moguće provođenje psihološkog testiranja te činjenicu da je tom prigodom zaključeno da je on nesposoban za bilo koji vid aktivnosti, zaključuje da bi tužitelj bio nesposoban za svoj posao i da 12. siječnja 1996. godine nije povrijedio kralježnicu. Vještak smatra da je tužitelju profesionalna nesposobnost za rad priznata zbog psihičke bolesti a ne bolesti kralježnice.

Povodom prigovora tužitelja, sud je proveo dokaz dopunskim saslušanjem vještaka Damira Vodopiveca (list 72-73 spisa). Vještak ističe kako iz priklopljenog spisa u kojem je uložena prijava povrede na radu, vidljivo je da je tužitelj soboslikar i da je do povrede došlo noseći kante s bojom. Ukoliko isključi psihičku bolest tužitelja, smatra da bi tužitelj, da nije psihički obolio, isto bio nesposoban za rad radi povrede koju je zadobio na radnom mjestu. Dakle, vještak ističe kako bi tužitelj i u slučaju da nije bilo ozljede na radu, otišao u invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti na radu uslijed psihičke bolesti.

U dopunskom nalazu i mišljenju vještak Damir Vodopivec (list 74-75 spisa) ističe kako je analizom zdravstvenog kartona tužitelja došao do zaključka da invalidnost uz kontraindikacije rada na visini, dizanja i nošenja tereta te pravo na profesionalnu nesposobnost za rad tužitelju nisu priznati zbog psihološke bolesti već su isti posljedica štetnog događaja. Naime, iako je tužitelju još u veljači 1996. godine tj. mjesec dana po štetnom događaju utvrđeno da boluje od blagog oblika depresije, a koju je, prema podacima iz zdravstvenog kartona utvrdio ordinarijus, kod tužitelja je od presudnog značaja bila povreda slabinske kralježnice. Iz medicinske dokumentacije i zdravstvenog kartona proizlazi da se tužitelj od 15. siječnja 1996. godine neprekidno liječi zbog tegoba sa slabinskom kralježnicom te da se usprkos višegodišnjem, adekvatnom liječenju njegovo stanje nije smirivalo već pogoršavalo. Neprekidni svakodnevni i cjelodnevni bolovi u slabinskoj kralježnici sa širenjem u desnu nogu koji se nikakvim medicinskim postupkom nisu uspjeli niti ublažiti, a kamoli izliječiti, četiri i pola godine po štetnom događaju počeli su utjecati i na njegovu psihu. Psihičku dekompenzaciju potvrdilo je i prvo psihološko testiranje koje je tužitelj proveo u drugoj polovini 2001. godini, koje je utvrdilo postojanje depresivnih smetnji uz hipersenzitivnost i objektivne somatske smetnje koje bolesniku umanjuju radnu i socijalnu efikasnost. Dakle, psihička bolest se kod tužitelja javila kao posljedica povrede kralježnice i njenog neuspješnog

172

dugotrajnog liječenja. Vještak smatra da kod tužitelja, da nije došlo do oštećenja slabinske kralježnice, ne bi došlo do psihičke dekompenzacije i razvoja psihičke bolesti u tolikoj mjeri da se morao i bolnički liječiti već da bi ta psihička bolest ostala u fazi blage depresivne epizode, kakva je i utvrđena početkom 1996. godine te ne bi utjecala na njegovu radnu sposobnost. Sama činjenica da promjene u slabinskoj kralježnici nisu takvog karaktera da bi ih trebalo operirati ne znači i da iste ne utječu na radnu sposobnost, poglavito kada se zna radno mjesto tužitelja. Konačno, i sve kontraindikacije za rad utvrđene pri ocjeni radne sposobnosti tužitelja, odnose se velikom većinom na bolest kralježnice, a ne na psihičku bolest.

Obzirom da je za nalaz i mišljenje u konkretnom predmetu potrebno znanje iz psihijatrije, povodom prijedloga tuženoga, sud je proveo dokaz psihijatrijskim vještačenjem po vještaku Josipu Đakoviću (list 270-271 spisa).

Iz nalaza i mišljenja vjšetaka psihijatra proizlazi kako su ozljede pretrpljene u štetnom događaju primarni razlog umirovljenja zbog profesionalne nesposobnosti za rad te su putem psihološke nadgradnje dodatno usložile psihološko oboljenje. Time su ubrzale odlazak u invalidsku mirovinu radi profesionalne nesposobnosti za rad. Vještak ističe kako da tužitelj nije pretrpio ozljedu na radu, psihološko oboljenje, osobito neliječeno, moglo se s vremenom patrifisirati (fiksirati) i radnu osobu invalidizirati. U tom bi se slučaju uglavnom moglo raditi o općoj, a ne profesionalnoj nesposobnosti za rad. Stoga nije moguće odgovoriti na pitanje da li bi, a pogotovo kada bi tužitelj otišao u invalidsku mirovinu, kao posljedicu psiholoških oboljenja, a da nije pretrpio ozljedu na radu.

Obzirom da vještak Josip Đaković nije mogao precizno odgovoriti na postavljeni zadatak vještaku, po prijedlogu stranaka, sud je proveo dokaz novim medicinskim vještačenjem po vještaku specijalisti psihijatu prim. Gordan Makarić (list 374-378 spisa).

U svom nalazu i mišljenju, spec. psihijatar Gordan Makarić (list 374-378 spisa) navodi kako je tužitelj stradao u štetnom događaju na radnom mjestu 12. studenoga 1996. godine. Uvidom u podatke iz priložene medicinske dokumentacije vidljivo je da je prvi susret s psihijatom imao 18. srpnja 1996. godine kad nije registrirano psihičkih tegoba. Prema podacima iz osobnog zdravstvenog kartona psihijatrijsko liječenje tužitelja počinje od 2000. godine u vidu ambulantnih kontrola te bolničkih liječenja. Podaci u preslici zdravstvenog kartona uglavnom ekspliciraju određene dijagnoze bez detaljnog opisa kliničke slike odnosno psihičkog statusa i korespondirajuće psihopatologije. Emocionalno nestabilna ličnost (Borderline) je poremećaj karakteriziran duboko ukorijenjenim i trajnim obrascima ponašanja, koji se očituju kao nefleksibilno reagiranje u različitim osobnim i socijalnim situacijama u vidu izražene tendencije impulzivnim radnjama i emocionalnom nestabilnošću. To je razvojno stanje koje se javlja u djetinjstvu ili adolescenciji i nastavlja se u odrasloj dobi. U kliničkoj se praksi opisuju povremene psihotične epizode. Depresija je uglavnom epizodičan psihički poremećaj karakteriziran depresivnim raspoloženjem, gubitkom interesa, nemogućnošću doživljavanja radosti, smanjenjem energije, što obično uzrokuje povećani umor i smanjenu aktivnost. Razlikovanjem između blage, umjerene, teške depresivne epizode te one s psihotičnim simptomima temelji se na kompliciranoj procjeni koja uključuje broj, tip i težinu prisutnih simptoma. Pojedinačne epizode obično traju između tri i dvanaest mjeseci, između epizoda je oporavak potpun, no u manjeg broja bolesnika može se razviti trajna depresija, obično u starijoj životnoj dobi. Pojedinačna epizoda često je precipitirana nekim stresnim događajima. Sy. Psychosomaticum, po MKB-10 klasifikaciji Somatoformni poremećaj, karakteriziran je učestalim žalbama na tjelesne simptome sa zahtjevima za medicinskim pretragama, usprkos ponovljenim negativnim nalazima i liječničkim uvjerenjima da simptomi nemaju tjelesnu

M13

osnovu. Na temelju svega navedenoga, vještak smatra da je ishodište postupka invalidskog umirovljenja tužitelja pretrpljena oozljeda na radu s posljedičnom protruziom i.v.diska L-4 L-5 i L5-S1 i lumboishialgijom uz opisano da "konzervativni tretman ne dovodi do poboljšanja". Tijekom 2000. godine bilježi se simptomatika opisanih psihičkih poremećaja te nastavno ambulantno i bolničko psihijatrijsko liječenje, uz razvidnu tendenciju pogoršanja do razine psihotičnih epizoda. Depresivni i somatoformni poremećaj uz psihičke epizode u primarnu vulnerabilne ličnosti tumači se u sklopu psihičkog odgovora na tjelesne posljedice predmetnog ozljeđivanja s kojim je uzročno -- posljedično povezan. Sukladno navedenom opisani psihički poremećaji u tužitelja, proizašli su iz predmetnog ozljeđivanja, bili su odlučni čimbenik profesionalne nesposobnosti za rad.

Nakon svih nalaza i mišljenja vještaka stranke nisu stavljala prigovore na nalaz i mišljenje. Sud utvrđuje kako su svi vještaci koji su vještačili u ovom postupku izradili svoje nalaze i mišljenja sukladno pravilima struke. Na stručan i objektivan način su odgovorili na postavljene zadatke. Slijedom svega navedenoga, sud prihaća nalaze i mišljenja sudskih vještaka u cijelosti kao istinita.

Potrebno je napomenuti kako nakon provedenog medicinskog vještačenja sud jasno i nedvojbeno utvrđuje kako postoji uzročno posljedična sveza između predmetnog ozljeđivanja tužitelja te nastanka profesionalne nesposobnosti za rad tužitelja.

Vještak Damir Vodopived ističe da se psihička bolest kod tužitelja javila kao posljedica povrede kralježnice i njenog neuspješnog dugotrajnog liječenja. Vještak smatra da kod tužitelja, da nije došlo do oštećenja slabinske kralježnice, ne bi došlo do psihičke dekompenzacije i razvoja psihičke bolesti u tolikoj mjeri da se morao i bolnički liječiti već da bi ta psihička bolest ostala u fazi blage depresivne epizode, kakva je i utvrđena početkom 1996. godine te ne bi utjecala na njegovu radnu sposobnost. Vještak je došao do zaključka da invalidnost uz kontraindikacije rada na visini, dizanja i nošenja tereta te pravo na profesionalnu nesposobnost za rad tužitelju nisu priznati zbog psihološke bolesti već su isti posljedica štetnog događaja. Vještak Gordan Makarić ističe kako su opisani psihički poremećaji u tužitelja, proizašli iz predmetnog ozljeđivanja i bili su odlučni čimbenik profesionalne nesposobnosti za rad. Slijedom navedenoga, sud odbija prigovor tuženoga da ne postoji uzročno posljedična veza između ozljeda koje je pretrpio tužitelj u štetnom događaju te činjenice da je kod tužitelja nastupila profesionalna nesposobnost za rad.

Odlučujući o prigovoru tuženoga da je radni odnos tužitelja i tuženoga prestao temeljem Sporazuma o prestanku ugovora o radu od 14. prosinca 2004. godine, sud isti prigovor odbija kao neosnovan.

Članak 6. Zakona o radu (Narodne novine NN 38/95, 54/95, 65/95 u daljem tekstu ZR) propisuje da se na sklapanje, valjanost, prestanak ili drugo pitanje u svezi s ugovorom o radu koje nije uređeno ovim ili drugim zakonom, primjenjuju u skladu s naravi toga ugovora opći propisi obveznog prava.

Temeljem Sporazuma (list 21 spisa), radni odnos tužitelja i tuženoga prestaje sporazumom stranaka 30. prosinca 2004. godine. Sporazum je potpisan 14. prosinca 2004. godine. Dakle, radni odnos tužitelja i tuženoga trebao je trajati do 30. prosinca 2004. godine. Za vrijeme trajanja ugovora o radu, tuženi dana 21. prosinca 2004. godine donosi odluku o otkazu ugovora o radu (list 387, 454 spisa). Tužitelj dana 27. prosinca 2004. godine daje izjavu vezanu za odluku o otkazu ugovora o radu iz osobno uvjetovanih razloga te ističe kako nije u mogućnosti raditi na radnom mjestu na koje je raspoređen, odriče se prava na otkazni

hph

rok. Ističe kako se neće žaliti na Odluku o otkazu ugovora o radu iz osobno uvjetovanih razloga od 21. prosinca 2004. godine te želi da mu se radni odnos prekine 30. prosinca 2004. godine. Dakle, iz navedenih dokaza jasno i nedvojbeno proizlazi da su tužitelj i tuženi, slobodne volje, raskinuli sporazum o prestanku ugovora o radu od 14. prosinca 2004. godine. Tuženi odlukom o otkazu ugovora o radu od 21. prosinca 2004. godine, a tužitelj izjavom kojom prihvaća odluku o otkazu ugovora o radu od 27. prosinca 2004. godine. Takvim postupanjem, tužitelj je prihvatio odluku poslodavca te je radni odnos tužitelja kod tuženoga prestao temeljem odluke o otkazu ugovora o radu od 21. prosinca 2004. godine s danom 30. prosinca 2004. godine. Potrebno je napomenuti kako je radni odnos tužitelja i tuženoga prestao pravomoćnim otkazom ugovora o radu iz osobno uvjetovanih razloga od 21. prosinca 2004. godine s danom 30. prosinca 2004. godine. Nakon 30. prosinca 2004. godine tužitelj više nije u radnom odnosu kod tuženoga kao poslodavca. Tuženi, kao poslodavac, je bio ovlašten do 30. prosinca 2004. godine donositi odluke vezane za radno pravni status tužitelja, kao radnika. Svaka odluka tuženika, kao poslodavca, usmjerena ka tužitelju, kao radniku, nakon 30. prosinca 2004. godine je bez pravnog učinka. Stoga, odluka tuženoga od 02. veljače 2005. godine (list 394 spisa), nema pravnog učinka na tužitelja obzirom da nakon 30. prosinca 2004. godine tužitelj nije u radnom odnosu kod tuženoga. Potrebno je napomenuti kako je i IIZMO donio odluku o prijavi prestanka osiguranja za tužitelja kod IIZMO-a. Razlog prestanka je otkaz ugovora o radu iz osobno uvjetovanih razloga, a ne sporazum o prestanku ugovora o radu.

Odlučujući o odgovornosti tuženoga, sud je primijenio članak 102 ZR-a. Istim je propisano da ako zaposlenik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom, poslodavac je dužan zaposleniku naknaditi štetu po općim propisima obveznoga prava. Pravo na naknadu štete iz stavka 1. ovoga članka, odnosi se i na štetu koju je poslodavac uzrokovao zaposleniku povredom njegovih prava iz radnog odnosa.

Nadalje je sud primijenio članak 15. Zakona o zaštiti na radu (Narodne novine NN 59/96) prema kojoj je propisana odgovornost poslodavca za štetu uzrokovanu radniku zbog ozljede na radu, profesionalne bolesti ili bolesti u svezi s radom, po načelu objektivne odgovornosti, a prema općim propisima obveznog prava.

Nadalje, članak 173. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine NN 53/91, 73/91, 3/94 i 7/96, 112/99 u daljem tekstu ZOO) propisuje da šteta nastala u vezi s opasnom stvarju odnosno opasnom djelatnošću smatra se da potječe od te stvari odnosno djelatnosti, izuzev ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete.

Članak 177. ZOO-a propisuje da se imalac oslobađa odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a čije se djelovanje nije moglo predvidjeti, ni izbjegli niti otkloniti. Imalac stvari se oslobađa odgovornosti i ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čijeposljedice nije mogao izbjegli ili otkloniti.

U ovom postupku, tuženi nije uopće sporio odgovornost niti je predložio provođenje bilo kojeg dokaza kojim bi dokazivao da je tužitelj u bilo kojem pogledu suodgovoran ili isključivo odgovoran za nastalu štetu. Pravno shvaćanje ovog suda (a takvo pravno shvaćanje je izraženo i u presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod brojem Rev- 54/93 od 07. listopada 1993. godine) da kad u pravomoćno okončanoj odštetnoj parnici prejudicijalno odluči o odgovornosti tuženika, u novoj parnici u kojoj tužitelj traži od tuženika daljnju naknadu štete sud nije vezan tom odlukom o prethodnom pitanju.

Potrebno je napomenuti kako je pitanje odgovornosti odnosno suodgovornosti tužitelja sud riješio prejudicijalno u sporu koji se vodio između istih stranaka pred ovim sudom pod brojem Pr-3024/01. Obzirom da sud nije vezan pitanjem rješenja odgovornosti kao prejudicijalnog pitanja u drugoj parnici (Pr-3024/01), tuženi je bio dužan u ovoj parnici istaknuti prigovori odgovornosti ili suodgovornosti tužitelja, a što isti nije učinio. Tuženi je u smislu odiedbe članka 177. ZOO-a bio dužan predložiti provođenje dokaza na okolnost da je tužitelj isključivi krivac za nastanak štetnog događaja ili barem suodgovoran za nastanak štetnog događaja, a što tuženi nije učinio. Obzirom da sud utvrđuje one činjenice koje su među strankama sporne, a tuženi nije osporavao odgovornost, sud primjenom citiranih zakonskih propisa utvrđuje da je tuženi isključivo odgovoran za nastanak i visinu štete.

Odlučujući o osnovanosti tužbenog zahtjeva sud je primijenio članak 195. ZOO-a. Istim je propisano da tko drugome nanese tjelesnu povredu ili mu naruši zdravlje dužan je naknaditi mu troškove oko liječenja i druge potrebe troškove u s tim u vezi, a i zaradu izgubljenu zbog neposobnosti za rad za vrijeme liječenja. Nadalje, stavak 2. istog članka propisuje da ako povrijeđeni zbog potpune ili djelomične nesposobnosti za radi gubi zaradu ili su mu potrebe trajno povećane ili su mogućnosti njegova daljnjeg razvijanja i napredovanja uništene ili smanjene, odgovorna osoba dužna je plaćati povrijeđenom određenu novčanu rentu, kao naknadu za tu štetu. Naknada štete u ovom obliku predstavlja razliku između osobnog dohotka koji bi tužitelj primio da do štetnog događaja nije došlo te primljene invalidske mirovine.

Potrebno je naglasiti kako visina potraživanja te visina mjesečne rente među strankama nije sporna stoga sud nije posebno obrazlagao visinu potraživanja.

Odluka o kamatama temelji se na članku 277. ZOO-a. Istim je propisano da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj zakonom. Za potraživanja dospijela do 31. prosinca 2007. godine stopa zakonske zatezne kamate bila je utvrđena člankom 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a za period nakon 01. siječnja 2008. godine do isplate, zakonska zatezna kamata bila je utvrđena u članku 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine NN 35/05) i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5%-nih poena.

Potrebno je naglasiti kako tijek zakonskih zateznih kamata među strankama nije sporan.

Odluka o troškovima postupka donesena je temeljem čl. 154 stavak 1. i članka 155. stavak 1. ZPP-a.

Sud je tužitelju dosudio trošak medicinskog vještačenja po vještaku medicine rada u iznosu od 1.800,00 kuna obzirom je ovaj trošak bio nužan za vođenje ovog postupka.

Tužitelju je priznat trošak zastupanja po punomoćniku sukladno Odvjetničkoj tarifi i zatraženom trošku i to

za sastav tužbe od 02. 02. 2006. godine (250 bodova po tbr. 7/1 OTH),
za sastav podneska od 29. 05. 2007. godine (25 bodova po tbr. 8/3 OTH),
za sastav podneska od 30. 06. 2008. godine (250 bodova po tbr. 8/1 OTH),
za sastav podneska od 30. 01. 2009. godine (25 bodova po tbr. 8/3 OTH),
za sastav podneska od 21. 04. 2009. godine (25 bodova po tbr. 8/3 OTH),
za sastav podneska od 09. 07. 2009. godine (250 bodova po tbr. 8/1 OTH)
za sastav podneska od 04. 03. 2010. godine (50 bodova po tbr. 8/3 OTH),

za sastav podneska od 10. 05. 2010. godine (250 bodova po tbr. 8/1 OTH),
za sastav podneska od 13. 05. 2010. godine (250 bodova po tbr. 8/1 OTH)
za pristup na ročište održano 07. 03. 2006. godine (50 bodova po tbr. 9/5 OTH),
za pristup na ročište održano 06. 04. 2007. godine (250 bodova po tbr. 9/1 OTH),
za pristup na ročište održano 30. 09. 2008. godine (250 bodova po tbr. 9/1 OTII),
za pristup na ročište održano 02. 04. 2009. godine (250 bodova po tbr. 9/1 OTII),
za pristup na ročište održano 23. 11. 2009. godine (125 bodova po tbr. 9/2 OTII),
za pristup na ročište održano 12. 03. 2010. godine (250 bodova po tbr. 9/1 OTH),
za pristup na ročište održano 21. 04. 2010. godine (250 bodova po tbr. 9/1 OTH),
za pristup na ročište održano 20. 07. 2010. godine (250 bodova po tbr. 9/1 OTH),
za pristup na ročište održano 14. 09. 2010. godine (250 bodova po tbr. 9/1 OTH),
za pristup na ročište održano 15. 10. 2010. godine (250 bodova po tbr. 9/1 OTH),
što uvećano za pripadajući PDV po stopi od 23% u skladu s tbr. 42 OTH iznosi 43.665,00 kuna.

Po oba navedena kriterija, tužitelju je dosuđen trošak zastupanja u ukupnom iznosu od 45.465,00 kuna.

Potrebno je naglasiti kako je tuženi na ročištu održanom 15. listopada 2010. godine naveo kako ne potražuje naknadu troškova postupka. Slijedom navedenoga, sud o naknadi troškova tuženiku nije niti odlučivao.

Odluka o kamatama na parnični trošak temelji se na odredbi čl. 27. Ovršnog zakona u visini utvrđenoj člankom 29. stavak 2. ZOO-a, tekućom od dana donošenje presude do isplate.

U Zagrebu, 11. studenoga 2010. godine

Sudac
Nenad Miletić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude, nezadovoljna stranka ima pravo izjaviti žalbu u roku od 08 dana po primitku pisanog otpisivanja iste. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka, a o njoj odlučuje Županijski sud u Zagrebu.

DNA:

1. punomoćniku tužitelja
2. tuženom neposredno

Rj:

- presuda nepravomoćna
- vidi upisnik "Pr"
- kal 30 dana

Sudac:

Nenad Miletić

**REPUBLIKA HRVATSKA
AGENCIJA ZA OSIGURANJE
RADNIČKIH POTRAŽIVANJA
U SLUČAJU STEČAJA POSLODAVCA
Zagreb, Frankopanska 11**

KLASA: UP-I/110-02/13-01/1290
URBROJ: 0479-2/6-13/0002
Zagreb, 2. travnja 2013. godine

Agencija za osiguranje radničkih potraživanja u slučaju stečaja poslodavca, Frankopanska 11, Zagreb, zastupana po ravnatelju Zoranu Ostoviću, temeljem članka 19. stavka 1. Zakona o osiguranju potraživanja radnika u slučaju stečaja poslodavca ("Narodne novine", broj 86/2008, u nastavku: Zakon), a povodom zahtjeva radnika društva Tvornica željezničkih vozila Gredelj d.o.o. u stečaju, Vukomerečka cesta 89, Zagreb, Tomislava Peteka, radi ostvarivanja prava na neisplaćena potraživanja u slučaju stečaja poslodavca donosi

Rješenje

1. Utvrđuje se da radnik Tomislav Petek, Ogulinec Sepska 8, 10417 Buševac, OIB: 05554849118 (u nastavku: radnik) ima pravo na isplatu sljedećih potraživanja:

- pravomoćno dosuđena naknada štete zbog pretrpljene ozljede na radu, odnosno profesionalne bolesti u iznosu od 164.288,83 kuna,
što sveukupno iznosi 164.288,83 kuna.

2. Iznos potraživanja biti će isplaćen u roku od 15 dana od dana izvršnosti ovog rješenja.

Obrazloženje

Radnik je naslovnoj Agenciji podnio zahtjev za ostvarivanje prava na neisplaćena potraživanja u slučaju stečaja poslodavca dana 21. siječnja 2013. godine i to za pravomoćno dosuđenu naknadu štete zbog pretrpljene ozljede na radu, odnosno profesionalne bolesti.

Izvršenim uvidom u predmetni spis utvrđeno je:

- da je stečaj nad dužnikom otvoren rješenjem koje je donio Trgovački sud u Zagrebu, prema odluci poslovni broj St-979/12 od 1. listopada 2012. godine;
- da je rješenje objavljeno u "Narodnim novinama", broj 109 od 3. listopada 2012. godine;
- da je radniku radni odnos kod poslodavca-stečajnog dužnika prestao dana 30. prosinca 2004. godine, sporazumnim prestankom ugovora o radu;
- da su potraživanja priznata na ispitnom ročištu održanom 12. prosinca 2012. godine i utvrđena rješenjem koje je stavljeno na oglasnu ploču Trgovačkog suda u Zagrebu 11. siječnja 2013. godine;
- da je radnik zahtjev za isplatu potraživanja podnio u roku.

Zahtjev radnika je osnovan.

Radnik je zahtjevu priložio pravomoćnu presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 11. studenoga 2010. godine, Posl. br. Pr-403/06. a kojom je utvrđeno da je tuženik Tvornica željezničkih vozila Gredelj d.o.o. dužan isplaćivati mjesečnu rentu zbog pretrpljene ozljede na radu u neto iznosu od 2.458,78 kuna pa ubuduće s time da prva rata dospijeva 16. veljače 2005. godine s time da se svi dospjeli a neisplaćeni iznosi plate odjednom, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama po stopi za period do 31. prosinca 2007. godine utvrđenoj člankom 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a za period od 1. siječnja 2008. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5%-nih poena na svaki mjesečni iznos.

Uvidom u stečajnu prijavu radnika, sastavljenu od strane odvjetnika Luke Duvnjaka iz Zagreba od 18. listopada 2012. godine, utvrđeno je da Tvornica željezničkih vozila Gredelj d.o.o. u stečaju nije stečajnom

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Amruševa 2/II, Zagreb

7 St-979/12

IZVADAK IZ RJEŠENJA

Trgovački sud u Zagrebu po sucu pojedincu Vesni Malenica kao stečajnom sucu u stečajnom postupku nad dužnikom TVORNICA ŽELJEZNIČKIH VOZILA GREDELJ d. o. o. u stečaju, Zagreb, Vukomerečka cesta 89, OIB 65952859647, nakon održanog ispitnog ročišta 12. prosinca 2012.

riješio je

- nepotrebno ispušteno

II. Smatraju se djelomično utvrđene tražbine vjerovnika viših isplatnih redova.

1. viši isplatni red

R. br.	Br. prijave	Naziv / Ime vjerovnika, adresa, punomoćnik	Ukupno prijavljeno	Osporeno kn	Priznato kn	Napomena / tražbinu osporio stečajni upravitelj
1	148	PETEK TOMISLAV, Buševac, Sepska broj 8, Ogulinac, OIB 05554849118, zastupan po punomoćniku odv. Luka Duvnjak, Zagreb, Palmotićeve 64a	879.299,34	386.432,85	492.866,49	previše obračunato neisplaćene rente-renta se isplaćuje do navršenih 65.g., sastav prijave potraživanja i pristojba za prijavu potraživanja-tražbine nižeg isplatnog reda

- nepotrebno ispušteno

IV. Vjerovnici čije su tražbine djelomično ili u cijelosti osporene upućuju se da radi utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine pokrenu parnicu u roku od 8 dana od dana dostave izvotka iz rješenja, jer će se u protivnom smatrati da su odustali od prava na vođenje parnice.

Obrazloženje

PRIJEDLOG

Klasa:

Urbroj:

Zagreb, .

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Zastupničko pitanje Branka Hrga, u vezi s pravom na isplatu rente po sudskoj presudi – odgovor Vlade

Zastupnik u Hrvatskome saboru Branko Hrg, postavio je, sukladno sa člankom 140. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013), zastupničko pitanje u vezi s pravom na isplatu rente po sudskoj presudi.

Na navedeno zastupničko pitanje, Vlada Republike Hrvatske daje sljedeći odgovor:

Agencija za osiguranje radničkih potraživanja u slučaju stečaja poslodavca (u daljnjem tekstu: Agencija) provodi osiguranje i isplatu materijalnih prava radnika nad čijim je poslodavcem otvoren stečajni postupak. Vrsta i visina prava koja uživaju zaštitu te postupak ostvarivanja zaštite uređeni su Zakonom o osiguranju potraživanja radnika u slučaju stečaja poslodavca (Narodne novine, br. 86/2008 i 80/2013).

Pravnu osnovanost i visinu tražbina utvrđuje stečajni sud u stečajnom postupku koji je uređen Stečajnim zakonom (Narodne novine, br. 44/96, 161/98, 29/99, 129/2000, 23/2003, 197/2003, 187/2004, 82/2006, 116/2010, 25/2012, 133/2012 i 45/2013). Postupak ostvarivanja zaštite tražbina pokreće radnik svojim zahtjevom nakon što mu tražbina bude utvrđena u stečajnom postupku. Tako utvrđenu tražbinu Agencija osigurava i isplaćuje u dijelu propisanom Zakonom o osiguranju potraživanja radnika u slučaju stečaja poslodavca, neovisno o stečajnom postupku. Preostali dio tražbine radnik ostvaruje u stečajnom postupku. Za isplaćeni iznos Agencija preuzima procesna prava u stečajnom postupku.

U slučaju stečaja poslodavca radniku je Zakonom o osiguranju potraživanja radnika u slučaju stečaja poslodavca osigurano pravo na pravomoćno dosuđenu naknadu štete zbog pretrpljene ozljede na radu ili profesionalne bolesti u visini najviše do jedne trećine pravomoćno dosuđene naknade štete.

Prema članku 73. stavku 1. Stečajnog zakona nedospjele tražbine dospijevaju otvaranjem stečajnog postupka. Za osporene tražbine sud upućuje na parnicu sukladno odredbama članka 178. Stečajnog zakona.

U vezi s osporenim tražbinama ističe se kako je člankom 181. stavkom 2. Stečajnog zakona propisano da osoba koja uspije u parnici, odnosno stečajni vjerovnik tražbine glede koje je osporavanje otklonjeno, može tražiti od stečajnoga suca ispravak tablice ispitanih tražbina.

Ako je radniku utvrđeno postojanje osporenog dijela tražbine, on ponovno može pred Agencijom pokrenuti postupak osiguranja.

Člankom 71. Stečajnog zakona propisano je da u tražbine prvog višeg isplatnog reda ulaze tražbine radnika i prijašnjih radnika stečajnog dužnika nastale do dana otvaranja stečajnog postupka iz radnog odnosa u bruto-iznosu, otpremnine do iznosa propisanog zakonom, odnosno kolektivnim ugovorom i tražbine na osnovi naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti.

Člankom 183. stavkom 2. Stečajnog zakona propisano je da se namirenje vjerovnika provodi prema pritjecanju gotovinskih sredstava. Stečajni vjerovnici nižih isplatnih redova ne uzimaju se u obzir kod djelomičnih dioba. Stavkom 3. istoga članka propisano je da diobe obavlja stečajni upravitelj. Prije svake diobe on je dužan pribaviti suglasnost odbora vjerovnika, a ako odbor vjerovnika nije osnovan, dužan je pribaviti suglasnost stečajnoga suca.

Člankom 184. stavkom 1. Stečajnog zakona propisano je da će stečajni upravitelj prije diobe sastaviti popis tražbina koje se uzimaju u obzir pri diobi. Tražbine radnika i prijašnjih radnika stečajnog dužnika nastale do dana otvaranja stečajnog postupka iz radnog odnosa uzimaju se u obzir u bruto-iznosu. Stavkom 2. istoga članka propisano je da se taj popis izlaže u pisarnici stečajnoga suda na uvid sudionicima. Stečajni upravitelj je dužan javno objaviti zbroj tražbina i raspoloživi iznos iz stečajne mase koji će se raspodijeliti vjerovnicima.

Nadalje, člankom 185. Stečajnog zakona propisano je da stečajni vjerovnik koji je upućen na parnicu radi utvrđenja svoje osporene tražbine, mora u roku od petnaest dana od javne objave podnijeti dokaz stečajnom upravitelju da je podnio tužbu radi utvrđenja te tražbine, odnosno da je preuzeo ranije pokrenutu parnicu. U tom slučaju iznos koji bi vjerovnik dobio da njegova tražbina nije osporena izdvojit će se sve dok se parnica pravomoćno ne završi. Ako vjerovnik ne podnese pravodobno dokaz da je podnio tužbu radi utvrđenja te tražbine, odnosno da je preuzeo ranije pokrenutu parnicu, njegova se tražbina pri djelomičnoj diobi neće uzeti u obzir.

Eventualno potrebna dodatna obrazloženja u vezi s pitanjem zastupnika, dat će Orsat Miljenić, ministar pravosuđa.

PREDSJEDNIK

Zoran Milanović